

lig Fattighjælp eller Hjælpekassehjælp, eventuelt i flere af disse Former for Understøttelse. Egentlig Fattighjælp er ydet til 32. Tallet er forholdsvis lavt (i Fjor 49 af 722, i Forfjor 59 af 813), og i 7 Tilfælde er Hjælpen tilbagebetalt. Naar der undtagelsesvis er afvejet fra de almindelige Frister for Optagelse paa Lovforslaget af Personer, som har modtaget Fattighjælp, skyldes det, at vedkommende Ansøger enten saa godt som altid eller dog i en overordentlig lang Aarrække har opholdt sig her i Landet (Nr. 41, 113, 164, 543, 572), og Udvalget har ikke fundet noget at bemærke til, at disse Ansøgere naturaliseres i Aar. Ogsaa Tallet paa dem, der har faaet Understøttelse af Fattigvæsenet, som efter de gældende Regler ikke medfører Fattighjælps sædvanlige Virkninger, er lidt lavere end i det sidste Par Aar (28 mod 35 og 39). Derimod ligger Antallet af Personer, der har faaet Hjælpekassehjælp, stadig højt, idet det udgør ca. 18 pCt. af samtlige Ansøgere; det absolutte Tal, der i Fjor var 127, er i Aar 123. Det maa dog bemærkes, at Beløbet i 22 Tilfælde ikke overstiger 50 Kr., i 17 ligger mellem 50 og 100 Kr. og i 28 mellem 100 og 200 Kr. Fremdeles har 13 faaet mellem 200 og 300 Kr., 12 mellem 300 og 400 Kr. og 3 mellem 400 og 500 Kr. Af de øvrige 28 har de 15 faaet mellem 500 og 1 000 Kr., 9 mellem 1 000 og 2 000 Kr. og 4 over 2 000 Kr. Det kan yderligere oplyses, at flere af de største Understøttelser er tildelt Ansøgere, som ved et meget langvarigt Ophold eller paa anden Maade har særlig Tilknytning til Danmark (f. Eks. Nr. 99, 121, 132, 146, 281, 310, 451, 453, 518, 527 og 575). Om andre (saaledes Nr. 208, 387, 478 og 499) gælder, at de vel har faaet betydelig Hjælpekassehjælp gennem en Aarrække, men at Understøttelsen dog har været faldende og ikke er ydet helt op til Ansøgningstidspunktet.

Ligesom Udvalget har kunnet give sin Tilslutning til, at alle de i det foregaaende omtalte Ansøgere faar dansk Indfødsret i Aar uanset den modtagne offentlige Hjælp, har man kunnet tiltræde, at 9 Personer er

optaget paa Lovforslaget, skønt de har været idømt *Straf*. Af en Redegørelse for de paagældendes Forseelser og Straffe, som Ministeriet har tilsendt Udvalget, fremgaar det nemlig, at 4 kun er straffet med Bøder (for Overtrædelse af Politivedtægt, Næringslovgivning o. dsl.), at 2, som har været idømt Fængselsstraf, er født her i Landet og saa at sige altid har opholdt sig indenfor Rigets nuværende Grænser, og at i de øvrige 3 Tilfælde den begaaede Forbrydelse ligger over 25 Aar tilbage i Tiden.

Udvalget har ogsaa kunnet tiltræde Ministeriets Afgørelse i en Række Tilfælde, i alt 21, hvor Ansøgninger er blevet imødekommet, skønt de paagældende ikke har kunnet opnaa *Anbefaling* af vedkommende Kommunalbestyrelser. Dette gælder ikke blot, hvor Ansøgeren opfylder alle de almindelige Betingelser for Optagelse paa et Indfødsretsforslag, eller hvor Kommunalbestyrelsens Holdning skyldes manglende Kendskab til Ansøgeren eller synes motiveret ved et Krav om Opholdets Længde og uafbrudte Varighed, som ikke stemmer med gældende Praksis. Ogsaa hvor Kommunalbestyrelsens Standpunkt er bestemt ved et Forhold, der normalt kan afskære fra Meddelelse af dansk Indfødsret (f. Eks. Nr. 41 og 113), har Udvalget under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder fundet det rigtigt at se bort fra de sædvanlige Frister.

Indenrigsministeriet har *afslaaet* 261 Andragender om Optagelse paa nærværende Lovforslag. 137 har faaet Afslag paa Grund af for kortvarigt Ophold, 4 paa Grund af Bopæl i Udlandet og 58 som Følge af modtagen Fattighjælp. I 41 Tilfælde skyldes Afslaget Andragerens Vandel og i 21 forskellige andre Aarsager, særlig fremrykket Alder ved Indvandringen her til Landet eller Modtagelse af betydelig Hjælpekassehjælp op til Ansøgningstidspunktet. Udvalget har i det hele ikke fundet noget at bemærke til de skete Afslag, men har dog ment, at en enkelt, der i 1914 ved tysk Dom blev idømt en ringe Fængselsstraf, kunde tages med allerede i Aar, hvad Ministeriet ogsaa efter Omstændighederne har kunnet tiltræde.